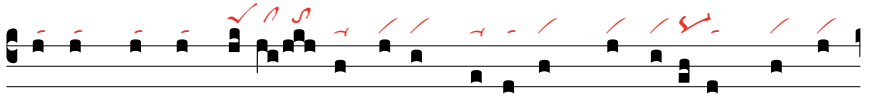

FERIA QUINTA HEBDOMADÆ SANCTÆ
AD MATUTINUM

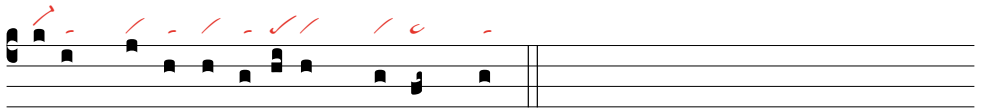
IN I NOCTURNO

1. Ant.
VIII c

Z

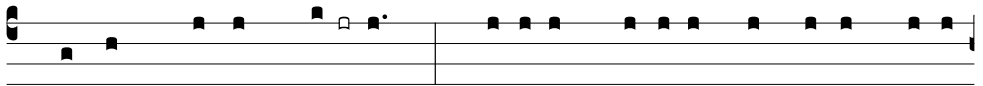

e-lus domus tu-æ * comédit me, et oppróbri-a exprobrán-

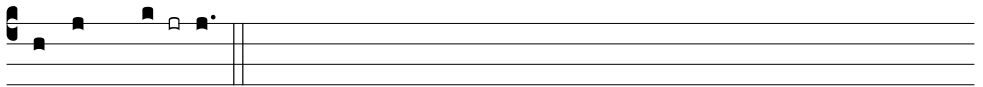

ti-um ti-bi ce-cidérunt super me.

Psalmus 69

2. Salvum me fac, **De-** us, * quóni-am venérunt aquæ usque ad

guttur me- um.

2. Infíxus sum in limo profúndi, et non est substántia; *
veni in profúnda aquárum, et fluctus demérsit me.

3. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ**; *
defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum meum*.

4. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis **mei**, *
qui odérunt *me gratis*.

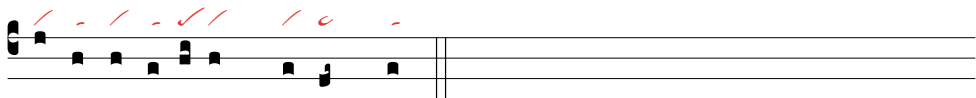
-
5. Confortáti sunt, qui persecúti sunt me, inimíci mei mendáces; *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.
 6. Deus, tu scis insipiéntiam **meam**, *
et delícta mea a te non *sunt abscóndita*.
 7. Non erubéscant in me, qui **exspéctant te**, *
Dómine, Dómine *virtútum*.
 8. Non confundántur **super me**, * qui quærunte te, *Deus Israëli*.
 9. Quóniam propter te sustínui **oppróbrum**, *
opéruit confúsió *fáciem meam*;
 10. extráneus factus sum frátribus **meis** *
et peregrínus *fíliis matris meæ*.
 11. Quóniam zelus domus tuæ comédit me, *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt **super me**.
 12. Et flevi in ieiúnio ánimam **meam**, *
et factum est in *oppróbrum mihi*.
 13. Et pósui vestiméntum meum cilíciū, *
et factus sum illis *in parábolam*.
 14. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in **porta**, *
et in me canébant, qui *bibébant vinum*.
 15. Ego vero oratióne meam ad te, **Dómine**, *
in témpore benepláciti, **Deus**.
 16. In multitudíne misericórdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte *salútis tuæ*.
 17. Eripe me de luto, ut non infigar, † erípiar ab iis, qui **odérunt me**, *
et de *profúndis aquárum*.
 18. Non me demérgat fluctus aquárum, † neque absórbeat me
profúndum, * neque úrgeat super me *púteus os suum*.

-
19. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia **tua**; *
secúndum multítudinem miseratiónum tuárum *réspice in* me.
 20. Et ne avértas fáciem tuam a púero **tu**o; *
quóniam tríbulor, *velóciter exáudi* me.
 21. Accéde ad ánimam meam, víndica **eam**, *
propter inimícos meos *rédi***me** me.
 22. Tu scis oppróbrium **meum** *
et confusióne[m] meam et reveréntiam **meam**.
 23. In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me; *
oppróbrium contrívit cor meum, *et elángui*.
 24. Et sustínui, qui simul contristarétur, et non **fuit**, *
et qui consolarétur, et *non invéni*.
 25. Et dedérunt in escam **meam** fel *
et in siti mea potavérunt *me acéto*.
 26. Fiat mensa eórum coram ipsis in **láqueum** *
et in retributiónes *et in scándalum*.
 27. Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant, *
et lumbos eórum *semper infírma*.
 28. Effúnde super eos iram **tuam**, *
et furor iræ tuæ *comprehéndat eos*.
 29. Fiat commorátio eórum **desérta**, *
et in tabernáculis eórum non sit *qui inhábitet*.
 30. Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt, *
et super dolórem eius, quem vulnerásti, *addidérunt*.
 31. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum, *
et non véniant ad iustítiam **tuam**.
 32. Deleántur de libro vivéntium * et cum iustis *non scribántur*.

33. Ego autem sum pauper et **dolens**; * salus tua, Deus, **súscipit** me.
34. Laudábo nomen Dei cum **cántico** * et magnificábo *eum in laude*.
35. Et placébit Dómino super **taurum**, *
super vítulum córnua producéntem et **úngulas**.
36. Vídeant húmiles et **læténtur**; *
quáerite Deum, et *vivet cor vestrum*,
37. quóniam exaudívit páuperes **Dóminus** *
et vinctos suos *non despéxit*.
38. Laudent illum cæli et **terra**, * mária et ómnia reptília *in eis*.
39. Quóniam Deus salvam fáciat Sion † et ædificábit civitátes **Iudæ**; *
et inhabitábunt ibi et possidébunt *eam*.
40. Et semen servórum eius hereditábunt *eam* *
et qui díligunt nomen eius, *habitábunt in ea*.

Ze-lus domus tu-æ comédit me, et oppróbri-a exprobránti-um

ti-bi ce-cidérunt super me.

Za-
chráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, * dostal som sa do hlbín vôd a zalieva ma prívál. * Ustatý som od volania, hrdlo mi zachríplo. Unavili sa mi oči, čo tak vyzerám svojho Boha. * Viac než mám vlasov na hlave, je tých, čo ma bez príčiny nenávidia. * Mocnejší sú tí, čo ma prenasledujú, sú to nepriatelia klamárski; musel som vrátiť, čo som neulúpil. * Bože, ty poznáš moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté. * Nech sa nemusia pýriť pre mňa tí, čo dúfajú v teba, Pane, Bože zástupov. * Nech sa nemusia hanbiť pre mňa tí, čo ťa hľadajú, Bože Izraela. * Pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár. * Svojim bratom sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom,

padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú. * V pôstoch som si dušu vyplakal, no aj to mi bolo na potupu. * I vrecovinu som si obliekol a príslovečným som sa stal. * Utrhajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. * Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. * Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu, pre svoju vernosť mi pomôž. * Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň, a budem vytrhnutý z moci svojich nenávisníkov i z hlbokých vôd. * Nech ma nezatopí príval vôd, nech ma nepohltnú hlbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. * Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý; pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa. * Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. * Príď ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. * Ty poznáš moju potupu, moju hanbu i moje zneuctenie. * Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú. Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. * Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. * Do jedla mi dali žlče a keď som bol smädný, napojili ma octom. * Nech sa im ich stôl stane nástrahou, odplatou a pohoršením. * Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy. * Vylej na nich svoje rozhorčenie, nech ich zachováti páľava tvojho hnevu. * Nech spustne ich táborisko a v ich stanoch nech nemá kto bývať. * Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel, a množia bolesti tomu, koho si zranil. * K ich neprávosti pridaj nepravosť, nech nevojdú do tvojej spravodlivosti. * Nech sú vytretí z knihy živých a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými. * Som úbožiak, plný bolesti; tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne. * Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebíť ho chválospevmi. * A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka, ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice. * Nech zvedia o tom ponížení a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám oživne. * Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohrdá svojimi, keď sú v zajatí. * Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. * Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje mestá Júdove; * usadia sa tam a budú ich majetkom. * A zdedia ho potomci jeho služobníkov a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať' .

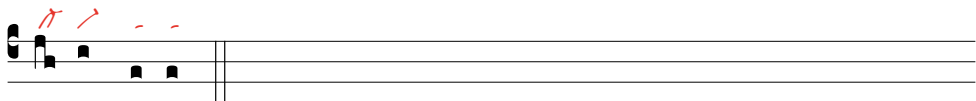
2. Ant.

VIII c

A

-vertántur retrórsum, * et e-ru-bé-scant, qui có-gi-tant

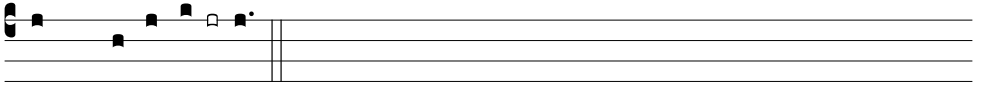

mi-hi ma-la.

Psalmus 70

1. De-us, in adiutó-ri-um me-um inténde; * Dómine, ad adiuván-

dum *me festí-* na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunť *ánimam meam.*

3. Avertántur retrórsum et erubéscant, * qui volunt *mihi mala.*

4. Convertántur propter confusió-nem *suam,* *
qui dicunt mihi:« *Euge, euge*».

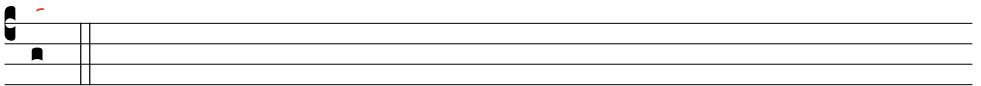
5. Exsúltent et læténtur in te omnes, qui **quærunť te;** *
et dicant semper:« Magnificétur **Deus**», qui díligunt *salutáre tuum.*

6. Ego vero egénus et **pauper** sum; * Deus, ad *me festína.*

7. Adiútor meus et liberátor meus **es tu;** * Dómine, *ne moréris.*

Avertántur retrórsum, et e-ru-bé-scant, qui có- gi-tant mi-hi ma-

la.

_____ Bože, príď mi na pomoc; Pane, ponáhl'aj sa mi pomáhať. * Nech sa hanbia a červenajúť tí, čo mi číhajúť na život. * Nech sú zavrátentí a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech ustúpia a zapýria sa tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba.“ * No nech jasajúť a radujúť sa z teba tí, čo ťa hl'adajúť, a nech ustavične volajúť: „Nech je zvelebený Boh“ tí, čo tvoju spásu milujú. * No ja som úbožiak a bedár; Bože, ponáhl'aj sa ku mne. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Pane, nemeškaj. _____

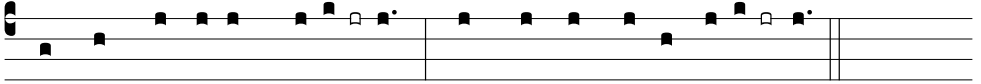
3. Ant.

VIII c

D

e-us me-us, * é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

Psalmus 71

1. In te, Dómine, sperá- vi, * non confúndar *in ætér*-num.
2. In iustítia tua líbera me et éripe me; *
inclína ad me aurem tuam *et salva* me.
3. Esto mihi in rupem præsidii et in domum munítam, *
ut *salvum me fácias*,
4. quóniam fortitúdo **mea** * et refúgium *meum es* tu.
5. Deus meus, éripe me de manu peccatóris *
et de manu contra legem agéntis *et iníqui*.
6. Quóniam tu es expectátio mea, Dómine; *
Dómine, spes mea a iuventúte **mea**.
7. Super te inníxus sum ex útero, † de ventre matris meæ tu es
suscéptor **meus**; * in te laus *mea semper*.
8. Tamquam prodígium factus sum **multis**, * et tu adiútor **fortis**.
9. Repleátur os meum laude **tua**, * tota die magnítudine **tua**.
10. Ne proícias me in témpore senectútis; *
cum defécerit virtus mea, ne *dere*línquas me.
11. Quia dixerunt inimíci mei mihi, † et, qui observábant ánimam
meam, * consílium fecérunt *in unum*

-
12. dicentes:« Deus dereliquit eum! † Persequimini et comprehendite eum, * quia non est *qui erípiat*».
 13. Deus, ne elongeris a me; * Deus meus, in auxilium meum *festína*.
 14. Confundantur et deficiant adversantes animæ **meæ**; * operiantur confusione et pudore, qui quærunt *mala mihi*.
 15. Ego autem semper *sperábo* * et adiciam super omnem *laudem tuam*.
 16. Os meum annuntiabit iustítiam tuam, † tota die salutáre **tuum**: * quæ dinumeráre *nescívi*.
 17. Véniam ad poténtias **Dómini**; * Dómine, memorábor iustítiae tuæ *solíus*.
 18. Deus, docuísti me a iuventúte **mea**; * et usque nunc annuntiábo *mirábília tua*.
 19. Et usque in senéctam et **sénium**, * Deus, ne *derelínquas* me,
 20. donec annúntiem bráchium **tuum** * generatióni omni, *quæ ventúra* est.
 21. Poténtia tua et iustítia tua, Deus, † usque in altíssima, qui fecísti *magnália*: * Deus, quis *símilis tibi*?
 22. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas; † íterum vivificásti me * et de abýssis terræ íterum *reduxísti* me.
 23. Multiplicábis magnitúdinem **meam** * et convérsus *consoláberis* me.
 24. Nam et ego confitébor tibi, † in psalterio veritátem tuam, Deus **meus**; * psallam tibi in cíthara, *Sanctus Israël*.
 25. Exsultábunt lábia mea, cum cantávero **tibi**, * et ánima mea, quam *redemísti*;

26. sed et lingua mea tota die meditabitur iustítiam tuam,*
cum confúsi et revériti fúerint, qui quaerunt mala mihi.

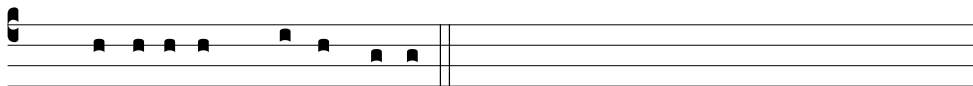

De-us me-us, é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.

_____ V teba, Pane, som dúfal; nebudem zahanbený naveky. Vo svojej spravodlivosti ma vyslobod' a zachráň, * nakloň ku mne svoj sluch a pomôž mi. * Bud' mi ochrannou skalou a opevneným hradom na moju záchranu; * ved' ty si moja opora a moje útočisko. * Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika, z ruky svojvoľníka a ničomníka. * Lebo ja, Pane, túžim za tebou, ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti. * Od matkinho lona mám v tebe oporu, od života matky si mojím ochrancom; * tebe vždy patrí môj chválospev. Som ako zázrak pre mnohých a ty mi mocne pomáhaš. * Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou a nech ťa velebím deň čo deň. * Neodožeň ma v čase staroby, neopust' ma, keď mi sily ochabnú. * Moji nepriatelia hovoria o mne a tí, čo číhajú na môj život, radia sa spoločne * a vravia: „Boh ho opustil. Prenasledujte ho a chyt' te ho, ved' ho nemá kto zachrániť.“ * Nevzd' al'uj sa, Bože, odo mňa, Bože môj, ponáhl'aj sa mi na pomoc. * Nech sa zahanbia a zhynú moji protivníci, hanba a potupa nech pokryje tých, čo mi zlo chystajú. * Ja však budem úfat' neprestajne a všade budem šíriť tvoju chválu. * Moje ústa budú hlásať tvoju spravodlivosť a tvoju spásu deň čo deň, * hoci ju ani neviem vyjadriť. Budem hovoriť o veľkých činoch Pánových; Pane, budem spomínať len tvoju spravodlivosť. * Bože, ty si ma poučal od mojej mladosti a ja až doteraz ohlasujem tvoje diela zázračné. * Až do staroby a do rokov šedivých, Bože, neopúšťaj ma, * kým nezvestujem silu tvojho ramena všetkým pokoleniam budúcim. * Tvoja moc tvoja spravodlivosť, Bože, siaha až po nebo, ty si stvoril veľkolepé diela: Bože, kto sa ti vyrovná? * Aké a koľké i trpké súženia dopustil si na mňa; ale znova si ma oživil a z hlbín zeme si ma opäť vyviedol. * Zveľadiš moju česť, prídeš a mňa potešíš. * Lebo i ja teba oslávim, tvoju vernosť budem chváliť na harfe, Bože môj, na citare ti zahrám, Svätý Izraela. * Jasat' budú moje pery, keď ti zaspievam, i moja duša, ktorú si vykúpil. * Ba i môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti deň čo deň, keď potupa i hanba stihne tých, čo mi chystajú zlo. _____

∨. Avertántur retrórsum, et erubéscant.

℞. Qui cógi-tant mi-hi ma-la.

℣. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat vo-lúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℞. Sed líbera nos a malo.

Lectio 1 (Lam 1:1-5)

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophetæ

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vi-dua domina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tributo.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus spre-vérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servi-tútis: habitávit inter Gentes, nec invénit requiem: omnes persecutores ejus apprehendérunt eam inter angustias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad solemnitá-tem: omnes portæ ejus destructæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritúidine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulantis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Alef. Ach, ako sedí osamelé mesto (kedysi) plné ľudu, postihol osud vdovy paniu národov, kňažná

medzi krajinami ostala poplatnicou. * Bet Prehorko plače v noci, líca má zaslzené, niet, kto by ju potešil zo všetkých jej milencov; priatelia, tí ju opustili, prešli k jej nepriateľom. * Gimel Pod nátlakom sa s'ahoval Júda, vo veľkom nevoľníctve; uprostred národov býva, spočinku nenachodí. Dochytili ho stíhači zbitého útrapami. * Dalet Cesty Siona smútiť, že niet pútnikov na sviatky: brány má všetky spustnuté. Žalostia jeho kňazi, jeho panny sú skl'účené a on? – ach, trpkó mu je! * He Jeho odporci triumfujú, jeho nepriatelia sú š'astní, pretože Pán ho skl'účil pre množstvo jeho hriechov. Dietky mu ženie do zajatia pred sebou utláčateľ. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

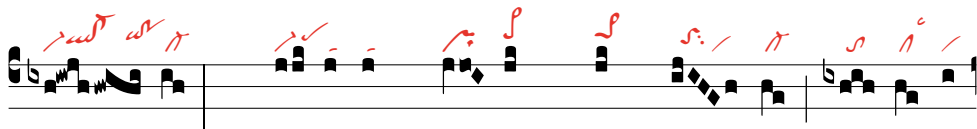
VIII

I

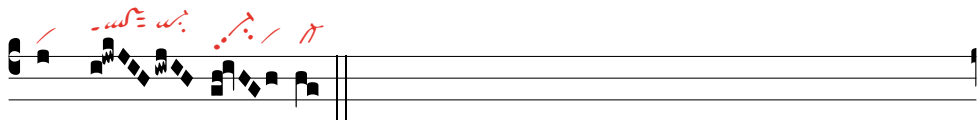
N mon- te O-li- vé- ti o-rá- vit ad Pa-

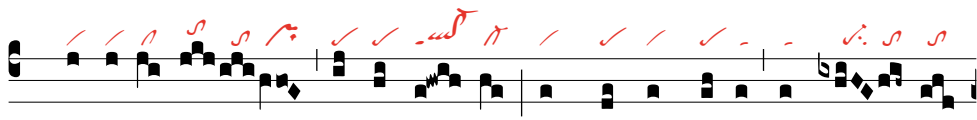
trem: Pa- ter, si fí- e-ri po- test, tránse- at a me ca- lix

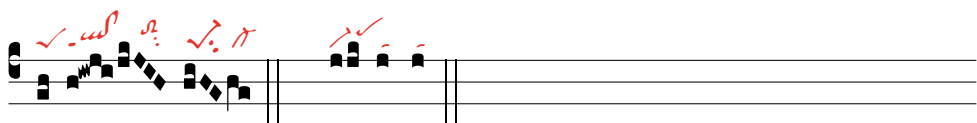
i- ste: * Spí- ri- tus qui- dem promptus est, ca- ro au-

tem in- fír- ma.

¶ Vi- gi- lá- te, et o-rá- te, ut non intré- tis in ten- ta-

ti- ó- nem. * Spí- ri- tus.

_____ Na olivovej hore sa modlil k Otcovi: Otče, ak je možné, nech ma minie tento kalich.
* Duch je síce ochotný, ale telo slabé. * Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!

Lectio 2 (Lam 1:6-9)

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes páscua: et abiērunt absque fortitúdine ante fáciem subsequēntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diērum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderábilium suórum, quæ habúerat a diēbus antíquis, cum caderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliator: vidērunt eam hostes, et derisērunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam, quia vidērunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est vehemēter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus.

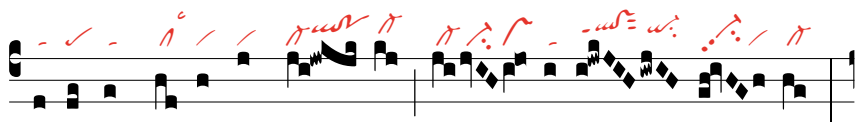
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

_____ Vau. Sionskú dcéru opustila vsetka jej nádhera, jej kniežatá sú st'a jelene, čo pastvou nenachodia, čo bezoládne sa vlečú pred tvárou stíhača. * Zain. Jeruzalem spomína na dni plaču a biedy, (na všetky svoje skvosty, ktoré mal od dávnych dní); keď mu ľuď padal rukou nepriateľa a nemal pomocníka, nepriateľ sa naň díval, smial sa jeho záhube. * Chet. Pochybil Jeruzalem veľmi, preto sa stal odporným, opovrhli ním všetci ctitelia, keď uzreli jeho hanbu, on sám však vzdychá, odvracia sa preč. * Tet. Škorny sú na jeho vlečkách, na následky si nespomenul a poklesol úžasne, nemá tešiteľa. „Na moju biedu pozri, Pane, nepriateľ ma, hľa, premohol!“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 2

VIII

T

ristis est á-nima mé- a us- que ad mor- tem:

sustiné-te hic, et vi-gi-lá-te me- cum: nunc vidébi- tis

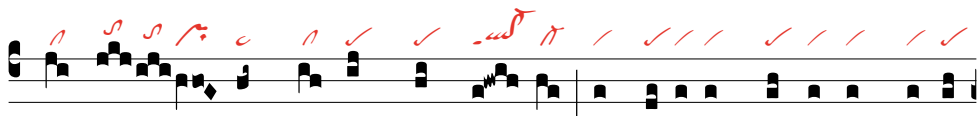
turbam, quæ circúmda-bit me:

* Vos fu- gam capi-é- tis, et e- go va- dam immo-

lá- ri pro vo- bis.

¶. Ecce appro-pínquat ho- ra, et Fí-li- us hó-mi-nis tradé-

tur in manus pec-ca-tó- rum. * Vos.

_____ Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bdejte so mnou! Čoskoro uvidíte zástup, ktorý ma obkľúči. * Vy sa rozutekáte a ja sa pôjdem za vás obetovať. * Hľa, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriešnikov. _____

Lectio 3 (Lam 1:10-14)

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabilia ejus: quia vidit

gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrarent in ecclésiám tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósá quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et considéra, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furoris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolatam, tota die mærore confectam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolutæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

*Jod. Jeho nepriateľ vystrel ruku na všetky jeho skvosty; hej, videl, ako do svätyne vniká mu ľud pohanský, ktorému zakázal si okročiť do svojho zhromaždenia. * Kaf. Všetok jeho ľud kvôli, hľadajú chlieb; svoje skvosty dali za jedlo, aby sa do nich vrátil život. „Pozriže, Pane, zhladni, aký som znevážení.“ * Lamed. „Všetci, čo prechádzate cestou, pozrite a vid'te, či je bôľ ako môj bôľ, ktorým som postihnutý, ktorým ma poranil Pán v deň pále svojho hnevu! * Mem. Z výsosti poslal oheň do mojich kostí a pokarhal ma, pred moje nohy rozostrel sieť a nazad ma odohnal, spravil ma spustošeným, nemocným po celý deň. * Nun. Spriahnuté je jarmo mojich vín, sú popletené v jeho ruke, presahujú mi šiju, klesá mi sila. Pán ma vydal do rúk, nemôžem povstať. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu. _____*

Resp. 3

V
E Cce ví-dimus é- um non habéntem spé-ci-
E
em, ne-que de- có- rem: aspé-ctus é- jus in é-

o non est: hic peccá-ta nóstra portá- vit,

et pro nóbis dó- let: ípse au- tem vulne-rá- tus est

propter i-niqui-tá- tes nó- stras: * Cú-jus li-vó- re sa-

ná- ti sú- mus. V. Ve-re languó-res nóstros ípse

ábstu- lit, et infirmi-tá-tes nóstras í- pse por-tá- vit. *

Cú-jus.

— Hľa, vidíme ho - nemá podoby ani krásy a nemá výzoru. On niesol naše hriechy a za nás trpel, strúznený bol pre naše nepravosti. * Jeho ranami sme uzdravení. * Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obť ažil,

IN II NOCTURNO

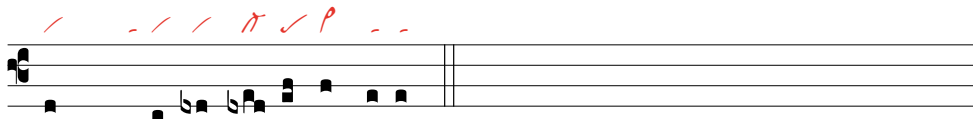
4. Ant.

VII c

L

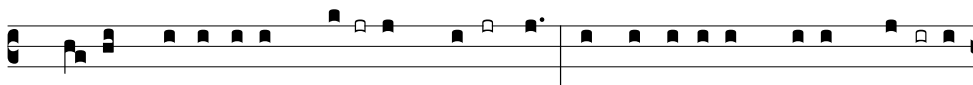

iberá- vit Dómi-nus * páu-pe-rem a po-tén-te, et ín-o-

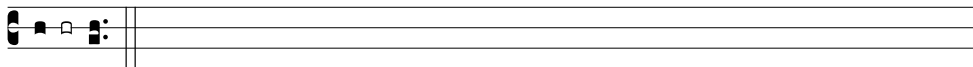

pem, cu-i non e-rat adiútor.

Psalmus 72

1. De-us, iudí-ci-um **tu-** um **regi** da * et iustí-ti-am tu-am **fí-li-o**

re- gis;

2. iúdicet pópulum tuum **in** iustítia * et páuperes tuos **in** iudício.

3. Afferant montes **pacem** pópulo, * et **colles** iustítiam.

4. Iudicábit páuperes pópuli † et salvos fáciet **fílios** ínopis *
et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole et **ante** lunam, *
in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in **gramen** * et sicut imber írrigans **terram**.

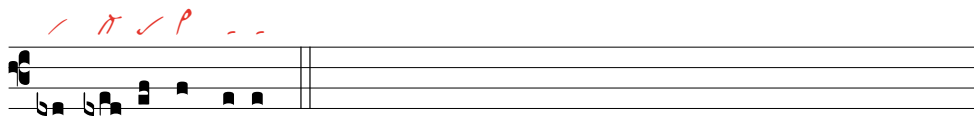
7. Florébit in diébus eius iustítia et abundántia **pacis**, *
donec auferátur **luna**.

8. Et dominábitur a mari **usque** ad **mare** *
et a flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.

9. Coram illo prócident íncolæ desér^ti, *
et inimíci eius terram língent.
10. Reges Tharsis et ín^sulæ mún^era ófferent, *
reges Arabum et Saba dona addúcent.
11. Et adorábunt eum omnes reges, * omnes gentes sérvient ei.
12. Quia liberábit ín^opem clamán^ttem *
et páuperem, cui non erat adiútor.
13. Parcet páuperi et ín^opi * et ánimas páuperum salvas fáci^et.
14. Ex oppressióne et violéntia rédimet ánimas eórum, *
et pretiósus erit sanguis eórum coram illo.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et orábunt pro ipso
semper; * tota die benedíc^ent ei.
16. Et erit ubértas fruménti in terra, * in summis móntium fluctuábit,
17. sicut Líbanus fructus eius; *
et florébit de civitáte sicut fenum terræ.
18. Sit nomen eius benedíctum in sácula, *
ante solem permanébit nomen eius.
19. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ, *
omnes gentes magnificábunt eum.
20. Benedíctus Dóminus Deus, Deus Israél, *
qui facit mirabília solus.
21. Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum; *
et replébitur maiestáte eius omnis terra. Fiat, fiat.

Liberá- vit Dómi-nus páu-pe-rem a po-tén-te, et ín-o-pem, cu-i

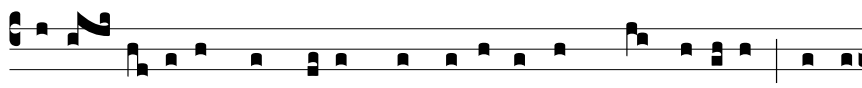
non e-rat adiutor.

Bože, zver svoju právomoc kráľovi, kráľovi synovi svoju spravodlivosť, * aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom a podľa práva nad tvojimi chudobnými. * Vrchy nech ľudu prinesú pokoj a pahorky spravodlivosť. * Prisúdi právo ľuďom úbohým, poskytni pomoc deťom bedára a krivditeľ a pokorí. * Dlho ako slnko, dlhšie ako luna bude kraľovať z pokolenia na pokolenie. * Ako dážď spadne na trávu a ako voda, čo zem zavláha. * V jeho dňoch bude prevládať spravodlivosť a plnosť pokoja, kým mesiac nezhasne. * A bude panovať od mora až k moru a od Rieky až na kraj zeme. * Obyvatelia púšte pred ním pokľaknú a jeho nepriatelia budú lízať prach. * Kráľi Taršišu a ostrovoov prinesú mu dary, oddajú mu dane kráľi Arabov aj zo Sáby. * Budú sa mu klaňať všetci kráľi, slúžiť mu budú všetky národy. * On vyslobodí bedára, čo volá k nemu, i chudobného, ktorému nik nepomáha. * Zmiluje sa nad chudobným a bedárom, zachráni život úbožiacom. * A vyslobodí ich z útlaku a násillia, lebo v jeho očiach je vzácna ich krv. * Bude žiť a z Arábie zlato dostávať, stále sa budú modliť za neho a dobrorečiť mu každý deň. * Na zemi bude hojnosť obillia, bude sa vlniť až po temená hôr. Jeho ovocie bude ako Libanon a mestá rozkvitnú ako poľná tráva. * Jeho meno nech je velebené naveky; kým bude svietiť slnko, jeho meno potrvá. * V ňom budú požehnané všetky kmene zeme, zvelebovať ho budú všetky národy. * Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, čo jediný koná zázraky. * Jeho vznešené meno nech je velebené naveky a jeho velebou nech sa naplní celá zem. Staň sa! Amen!

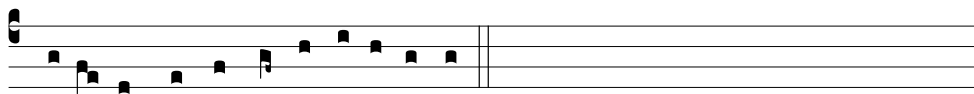
5. Ant.

VIII c

C

ogi- tavérunt ímpi- i, * et locú-ti sunt nequí-ti- am: in-i-

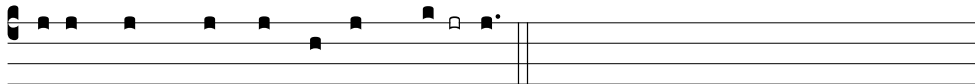

qui-tá-tem in excélsó locú-ti sunt.

Psalmus 73

1. Quam bonus rectis est De- us, *

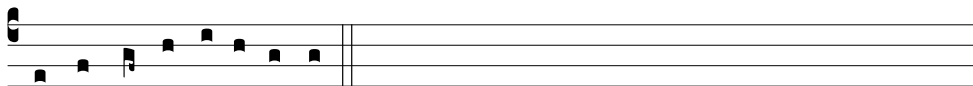
De-us his, qui mundo sunt **cor-de!**

2. Mei autem pæne moti sunt **pedes**, * pæne effúsi sunt *gressus mei*,
3. quia zelávi super gloriántes, * pacem peccatórum videns.
4. Quia non sunt eis impediménta, *
sanus et pinguis est venter eórum.
5. In labóre mortálium **non** sunt *
et cum homínibus non *flagellántur*.
6. Ideo quasi torques est eis **supérbia**, *
et tamquam indumentum opérui eos *violéntia*.
7. Prodit quasi ex ádipe iníquitas eórum, *
erúmpunt cogitatiónes **cordis**.
8. Subsannavérunt et locúti sunt **nequítiam**, *
iniquitátem ab excélso *locúti* sunt.
9. Posuérun't in cælo os **suum**, * et lingua eórum *transívit in terra*.
10. Ideo in alto **sedent**, * et aquæ plenæ non pervénient *ad eos*.
11. Et dixérunt:« Quómodo scit **Deus**, * et si est sciéntia *in Excélso?*».
12. Ecce ipsi peccatóres et abundántes in **sæculo** *
multiplicavérunt divítias.
13. Et dixi:« Ergo sine causa mundávi cor **meum** *
et lavi in innocéntia *manus meas*;
14. et fui flagellátus tota **die**, * et castigátio mea in *matutínis*».
15. Si dixíssem:« Loquar ut **illi**», *
ecce generatiónem filiórum tuórum *prodidíssem*.

16. Et cogitábam, ut cognóscerem hoc; * labor erat in *óculis meis*,
17. donec intrávi in sanctuárium **Dei** * et intelléxi novíssima *eórum*.
18. Verúmtamen in lúbrico posuísti **eos**, * deiecísti eos *in ruínas*.
19. Quómodo facti sunt in desolatióne! *
Súbito defecérunt, periérunt *præ horróre*.
20. Velut sómnum evigilántis, **Dómine**, *
surgens imáginem ipsórum *contémnes*.
21. Quia exacerbátum est cor **meum**, * et renes mei *compúncti* sunt;
22. et ego insípiens factus sum et nescívi: *
ut iuméntum *factus sum* apud te.
23. Ego autem semper **tecum**; * tenuísti manum *déxteram meam*.
24. In consílio tuo dedúces me * et póstea cum glória *suscípies* me.
25. Quis enim mihi est in **cælo**? * Et tecum nihil vólui *super terram*.
26. Defécit caro mea et cor **meum**; *
Deus cordis mei, et pars mea Deus *in ætérnum*.
27. Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt; *
perdidísti omnes, qui fornicántur **abs** te.
28. Mihi autem adhærére Deo **bonum** est, *
pónere in Dómino Deo *spem meam*,
29. ut annúntiem omnes operatiónes **tuas** * in portis *filíæ Sion*.

Cogi- tavérunt ímpi- i, et locú-ti sunt nequí-ti- am: in-iqui-tá-tem

in excélsó locú-ti sunt.

_____ Aký dobrý je Boh voči statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. * No mne sa temer nohy podlomili, takmer som sa zapotácal. * Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. * Neprekáza im zhola nič, sú zdraví a vypasení, * nesužujú sa ako iní smrteľníci, ani netrpia ako iní ľudia. * Preto ich pýcha ovýja sť a náhrdelník a násilnosť ich zahaľuje ako rúcho. * Akoby z tuku sa liahne ich zloba a vybuchuje zlomyseľnosť. * Posmievať sa a zlomyseľne hovoria, povýšenecky sa zastrávajú. * Ústa dŕhajú proti nebu a jazyk sa im vláči po zemi. * Sedia si na výšinách a nezasahuje ich povodeň. * Vravia si: „Vari to vidí Boh? A vie o tom Najvyšší?“ * Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú a hromadia bohatstvo. * Nuž povedal som si: „Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval a v nevinnosti som si ruky umýval; * šľahaný som deň čo deň a trestaný už od rána.“ * Keby som si povedal: „Budem rozprávať ako oni,“ to by som, veru, zradil pokolenie tvojich synov. * Tu som sa zamyslel, aby som to pochopil; zrejme to bolo nad moje sily, * kým som, Bože, nevstúpil do tvojej svätyně, kde som pochopil, aký bude ich koniec. * Naozaj ich staviaš na pôdu šmykľavú a vrháš ich do záhuby. * Ako vychádzajú navnívoč! Náhle je po nich, hynú od hrôzy. * Ako sen prebúdajúceho sa človeka, tak sa rozplynú, keď zakročíš ty, Pane. * Moje srdce je plné trpkosti a celónútro doráňané. Hlúpy som bol a nechápavý * a pred tebou som bol ako dobytča. Ale ja som stále pri tebe * a ty mi držiš pravicu. Vedieš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy. * Ved' kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší. * Hynie mi telo i srdce, no Boh je Boh môjho srdca a podiel večitý. * Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzd'alujú od teba, zatracuješ všetkých, čo sú ti neverní. * Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti a v Pánu Bohu svoju nádej mať * a ohlasovať všetky jeho diela v bránach dcéry sionskej.

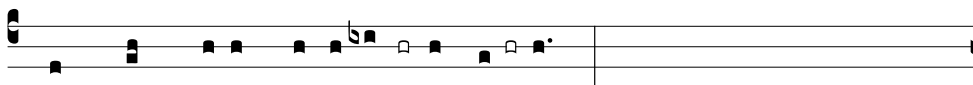

6. Ant.

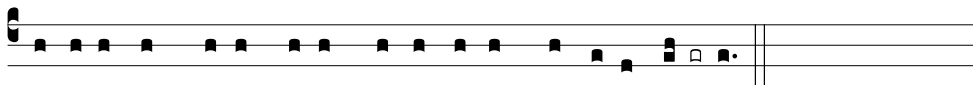

xsúrge, Dómine, * et júdi-ca causam me-am.

Psalmus 74

1. Ut quid, De-us, repu-lísti in fi- nem: *

i-rátus est furor tu-us super oves páscu-æ tu- æ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti *ab inítio*.
3. Redemísti virgam hereditátis tuæ, * montis Sion, in quo *habitásti*.
4. Leva gressus tuos in ruínas **sempitérnas**: *
ómnia vastávit inimícus in **sancto**.
5. Rugiérunt, qui odérunt te, in médio congregatiónis tuæ; *
posuérunt signa sua in **signa**.
6. Visi sunt quasi in altum secúrim **vibrántes** * in silva *condénsa*.
7. Excidérunt iánuas eius in idípsum; * in secúri et áscia *deiecérunt*.
8. Incendérunt igni sanctuárium tuum, *
in terram polluérunt tabernáculum nóminis tui;
9. dixerunt in corde suo:« Opprimámus eos simul». *
Combussérunt omnes congregatiónes Dei in **terra**.
10. Signa nostra non vídimus; † iam non **est** *prophéta*, *
et apud nos non est qui *cognóscat* **ámplius**.
11. Usquequo, Deus, impropérabit inimícus, *
spernet adversárius nomen tuum in **finem**?
12. Ut quid avértis **manum tuam** *
et tenes dexteram tuam in médio *sinu tuo*?
13. Deus autem rex noster **ante sáecula**, *
operátus est salútes in médio **terræ**.
14. Tu conscidísti in virtúte tua **mare**, *
contribulásti cápita *dracónum* in aquis.

15. Tu confregísti cápita Levíathan, *
dedísti eum escam *monstris maris*.
16. Tu dirupísti fontes **et torréntes**; * tu siccásti flúvios *perénnes*.
17. Tuus est dies, et **tua est nox**, * tu fabricátus es luminária *et solem*.
18. Tu statuísti omnes **términos terræ**, *
æstátem et híemem, tu *plasmásti ea*.
19. Memor esto huius: † inimícus **improperávit Dómino**, *
et pópulus insípiens spreuit *nomen tuum*.
20. Ne tradas béstiis ánimas **confiténtes tibi** *
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris *in finem*.
21. Réspice in **testaméntum**, *
quia repléta sunt latíbula terræ tentóriis *violéntiæ*.
22. Ne revertátur húmilis **factus confúsus**; *
pauper et inops laudábunt *nomen tuum*.
23. Exsúrge, Deus, iúdice **causam tuam**; † memor esto
improperiórum tuórum, * quæ ab insipiénte fiunt *tota die*.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum; *
tumúltus adversariórum tuórum *ascéndit semper*.

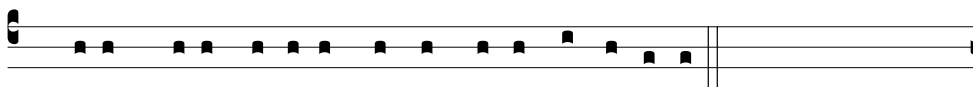

Exsúrge, Dómine, et júdi-ca causam me-am.

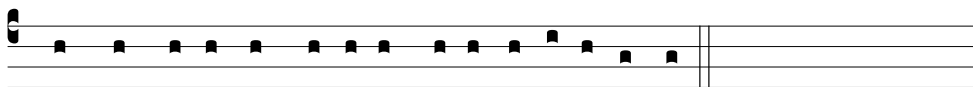
Prečo

si nás, Bože, tak celkom zavrhol a prečo si hnevom zahorel proti ovciam tvojej pastviny?
 * Pamätaj na svoj ľud, ktorý je tvoj odprvoti. * Vykúpil si výhonok svojho dedičstva, vrch Sion, na ktorom prebývaš. * Namier svoje kroky k večným zrúcaninám: nepriateľ spustošil celú svätyňu. * Tí, čo ťa nenávidia, ryčia uprostred tvojho miesta svätého, * vztyčujú svoje zástavy na znak víťazstva. Podobajú sa tým, čo sa veľmi rozháňajú sekerou * v hustom lese. Tak vylamujú brány chrámové a stŕhajú ich sekerou i hákom. * Podpálili tvoju svätyňu, príbytok tvojho mena až do základu zneuctili. * V srdci si povedali: „Zničme ich všetkých

odrazu," a vypálili tvoje sväté miesta v krajine. * Nevidíme naše zástavy, niet už proroka a nik z nás nevie, dokedy to potrvá. * Bože, dokedy sa bude rúhať nepriateľ? Vari naveky bude protivník urážať tvoje meno? * Prečo odľahuješ svoju ruku a prečo v lone držíš pravicu? * Ved' predsa Boh je naším kráľom od vekov a spásne skutky konal na zemi. * More si svojou mocou rozdvojil a rozdrvil si hlavy drakom vo vodách. * Leviatanovi si hlavy roztlkol, za pokrm si ho dal morským obludám. * Ty si dal vyvrieť žriedlam i potokom a vyschnúť riekam nevysychajúcim. * Tvoj je deň, tvoja je aj noc, ty si utvoril nebeské svetlá i slnko. * Ty si zemi ustanovil hranice; že je leto a zima, to si ty zariadil. * Pamätaj, Pane, na to, že sa to tebe rúha nepriateľ a nerozumný ľud tvoje meno uráža. * Nevydaj divěj zveri tých, čo ťa oslavujú, a nezabúdaj nikdy na svojich úbožiakov. * Zhliadni na svoju zmluvu, ved' násilníci si rozložili stany po celej krajine. * Pokorný nech sa s hanbou nevracia, chudák a bedár budú tvoje meno velebiť. * Vstaň, Bože, a ujmí sa svojej veci, maj na pamäti urážky, ktorými ťa hlupák častuje deň čo deň. * Nezabúdaj na krik svojich nepriateľ'ov, ved' hurhaj vzbúrencov sa stále stupňuje. _____

℣. De-us me-us, é-ri-pe me de manu pecca-tó-ris.

℞. Et de manu contra legem agéntis et i-níqui.

℣. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat vo-lúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℞. Sed líbera nos a malo.

Lectio 4 (In Psalmum 54. ad 1. versum)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Exáudi, Deus, oratióne meam, et ne despéxeris deprecatióne meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratióne. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdemque passióne malórum hóminum exercitatióne suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

Z traktátu sv. Augustína, biskupa, o žalmoch. Čuj, Bože, moju modlitbu a před mojou úpenlivou prosbou sa neskrývaj: pohliadni na mňa a vyslyš ma. Toto sú slová človeka ustarosteného, úzkostlivého a znepokojeného. Modlí sa uprostred trápenia, túži aby sa skončilo. Našou úlohou je prísť na to, čo bolo tým trápením a kedy nám o ňom povedal, aby sme uznali, že aj my tým trpíme. Tým, že budeme mať účasť na jeho utrpení, môžeme mať účasť aj na jeho skúške. Čím bol znepokojený? Z čoho bol smutný? Hovorí o svojej skúške. V nasledujúcich slovách nám prezrádza, že jeho utrpenie pochádza z útlaku hriešnika a nepriateľa. A tento útlak a utrpenie nazýva svojou skúškou. Nemyslime si, že zlo v tomto svete nemá žiaden význam. Každý zlý človek žije buď preto, aby sa napravil, alebo aby bol skúškou pre tých dobrých.

Resp. 4

VIII

A

-mí- cus me-us óscu-li me trá-di-dit

si- gno: Quem oscu- lá-tus fú-e- ro, ipse est, te-né-

te e- um: hoc ma- lum fe-cit si- gnum, qui per

óscu-lum adimplévit ho-mo-cí- di- um.

* Infé- lix præ-termí- sit pré-ti- um sán-gui- nis,

et in fine láque-o se sus- pén- dit.

¶. Bonum e- rat e- i, si na- tus non fu- ísset ho- mo

il- le. * Infé-lix.

_____ *Môj priateľ ma zradil bozkom ako znamením: Koho pobožkám, to je on, toho chyt' te. Toto bolo zradcovským znamením - bozkom spôsobil vraždu. * Nešť astník preliel prevzácnu krv a nakoniec sa obesil. * Takému človeku by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.* _____

Lectio 5

Utinam ergo qui nos modo exercent, convertantur, et nobiscum exercentur: tamen quám diu ita sunt ut exercent, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi vidéris odisse inimicum, fratrem odísti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destinati. Ipsórum tantum desperanda est correctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátió advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos videtis, sed advérsus príncipes, et potestates, et rectores mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres dæmones esse rectores cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

_____ *Teraz, keď vieme, akým spôsobom sme skúšaní, nesmieme nenávidieť tých, ktorí sú nástrojmi nášho skúšania, lebo nevieme, či vo svojom hriechu pretrvajú. Niekedy ten, čo sa ti zdá byť nepriateľom, je v skutočnosti tvojim bratom a ty o tom nevieš. Sväté písmo nás učí, že diabol a jeho anjeli sú odsúdení do večného ohňa. Im už niet pomoci a oni sú protivníci v našom súboji. Aj apoštol nás učí, že nás nečaká zápas s krvou a telom, teda nezapasíme s ľuďmi, ktorých vidíme, ale zápasíme s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Hovorí o temnom svete, aby sme si nemysleli, že démoni ovládajú náš svet i nebo, Hovorí o svete pôžitkárov, o svete hriešnych a nespravodlivých, o svete, o ktorom sa v evanjeliu píše: a svet ho nepoznal.* _____

Resp. 5

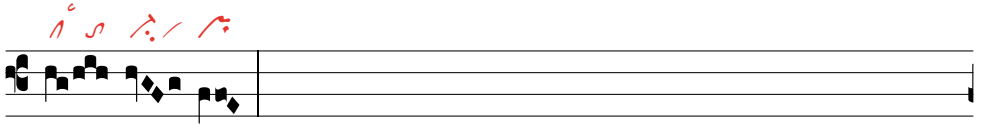
II
J

U-das mercá-tor pés-simus óscu-lo pé-ti-it Dó-

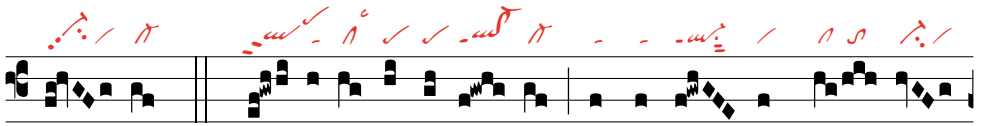
mi-num: il-le ut a-gnus ínno-cens non negávit Ju-dæ

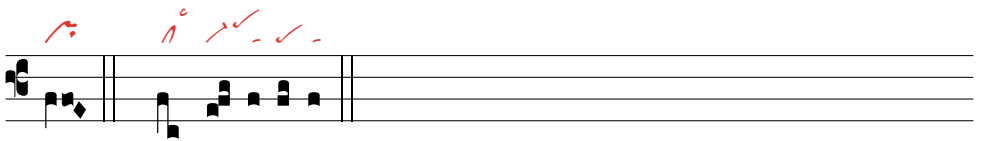
ós-cu-lum:

* De-na-ri-órum núme-ro Christum Judaé-is trá-

di-dit. ¶ Mé-li-us il-li e-rat, si na-tus non fu-ís-

set. * De-na-ri-órum.

— Judáš - najneschopnejší z obchodníkov - bozkom zradil Pána. On, ako nevinný baránok, Judášov bozk neodmietol. * Za denáre predal Krista židom. * Bolo by preňho lepšie, keby sa nebol narodil.

Lectio 6

Quóniam vidi iniquitátem, et contradicţiónem in civitáte. Attende glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Effectus probávit virtútem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stántes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfidiam intéllige. Videbat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradicţiónem, et extendebat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nésciunt quid faciunt.

_____ *"Lebo v meste vidím neprávost' a hádky,"(verš 10) Všimnime si slávu samotného kríža. Ku krížu, ktorý bol predmetom opovrhnutia nepriateľ'ov Boha, k tomuto krížu teraz vzhliadajú králi. Dokázal svoju silu - podmanil si svet, nie železom, ale drevom. Nepriatelia Boha si mysleli, že je to pre nich objekt opovrhnutia a zábavy - stáli pred ním a hovorili: ak si boží syn, zostúp z kríža (Mat. XXVII-39,40). Vystieral teda ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému (Rim. X, 21). Ak spravodlivý žije z viery (Rim I,17), kto nemá vieru, nie je spravodlivý. Preto ak je napísané "neprávost'", môžeme rozumieť "neviera". Ak teda Pán videl v meste neprávost' a hádky, a vystieral ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému, zatúžil po ich spasení a povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia (Lukáš XXIII, 34).*

Resp. 6

VIII

U

-nus ex discípu-lis me- is tradet me hódí-

e: Væ il- li per quem trá- dar e- go: * Mé-li-

us íl-li e- rat, si na- tus non fu- ís- set. V. Qui intín-

git mecum manum in pa-rópsi- de, hic me tradi-túrus est

in manus pec-ca-tó- rum. * Mé-li-us. R̄. Unus.

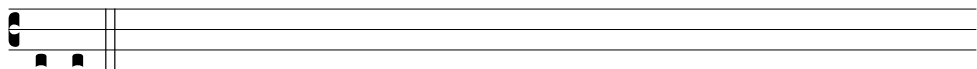
— Jeden z učeníkov ma dnes zradí; beda tomu, kto to spôsobí. * Bolo by preňho lepšie, keby sa nebol narodil. * Kto so mnou namáča ruku v mise, ten ma zradí do rúk hriešnikov. —

IN III NOCTURNO

7. Ant.

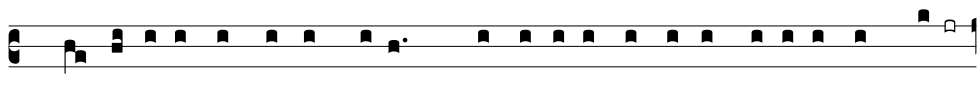
VII c

D

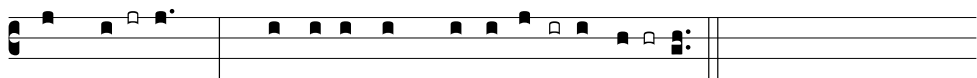

tá-tem.

Psalmus 75

1. Confi-tébimur ti-bi, De-us; † confi-tébimur et invocábimus no-

men tu- um: * narrábimus mi-rabí-li-a tu- a.

2. Cum statúero **tempus**, * ego iustítias **iudicábo**.

3. Si liquefácta est terra et omnes, qui hábitant in ea, *
ego confirmávi **colúmna**s eius.

4. Dixi gloriántibus:« Nolíte **gloriári!**» *
et delinquéntibus:«Nolíte exaltáre **cornu!**

5. Nolíte exaltáre in altum **cornu vestrum**; *
nolíte loqui advérsus **Deum protérva**».

6. Quia neque ab oriénte neque ab **occidénte** *
neque a desértis **exaltátio**.

7. Quóniam **Deus iudex** est: * hunc humíliat et **hunc exáltat**.

8. Quia calix in **manu Dómini** * vini meri **plenus mixto**.

9. Et inclinávit ex hoc in hoc; † verúm tamen usque ad fæces
epotábunt, * bibent omnes peccatóres terræ.
10. Ego autem annuntiábo in sæculum, * cantábo **Deo Iacob**.
11. Et ómnia córnua peccatórum **confríngam**, *
et exaltábuntur **córnua iusti**.

Di-xi in-í-quis: No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-tá-tem.

— Oslavujeme Ťa, Bože, oslavujeme Ťa a tvoje meno vzývame, * rozhlasujeme tvoje skutky zázračné. Ja sám určím čas a vykonám spravodlivý súd. * Hoc by sa roztápala zem a triasli všetci, čo na nej bývajú, ja pevne držím jej stĺpy. * Chvastúňom hovorím: „Nevystatujte sa!“ A previnilcom: „Nedvíhajte hlavy! * Nedvíhajte hlavy vysoko, proti Bohu nehovorte bezočivosti.“ * Ved' ani od východu, ani od západu, ani z púšte neprichádza povýšenie. Ale sudcom je sám Boh: * jedného ponízuje, druhého povyšuje. Lebo v Pánovej ruke je kalich plný čistého vína s korením. * On z neho nalieva, až po kvasnice ho musia vyprázdniť, všetci hriešnici zeme budú z neho piť. * Lež ja naveky chcem ohlasovať a ospevovať Boha Jakubovho. * Pozrážam všetku pýchu hriešnikov, no spravodliví vztýčia svoje hlavy. —

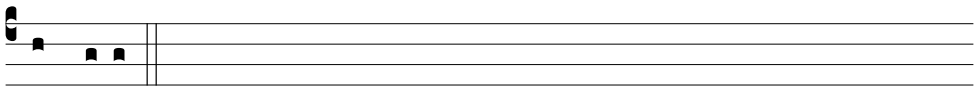
8. Ant.

VIII c

T

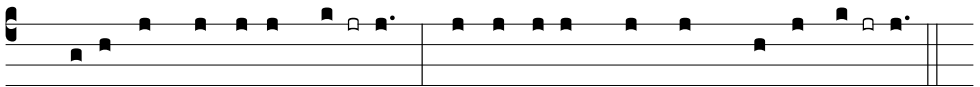

erra trému-it * et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in judí-ci-

o De-us.

Psalmus 76

1. Notus in Iudæ-a **De-** us, * in Isra-ël magnum *nomen e-* ius.
2. Et est in Salem tabernáculum eius, * et habitátio eius in Sion.

3. Ibi confrégit coruscatiónes **arcus**, * **scutum**, gládium *et bellum*.
4. Illúminans tu, **Mirábilis**, * a móntibus *direpti*ónis.
5. Spoliáti sunt poténtes corde, † dormiérunt somnum **suum**, *
et non invenérunt omnes viri fortes *manus suas*.
6. Ab increpatióne tua, Deus **Iacob**, * dormitavérunt auríga *et equus*.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet **tibi**? * Ex tunc *ira tua*.
8. De cælo audítum fecísti iudícium; * terra trémuit *et quiévit*,
9. cum exsúrgeret in iudícium **Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.
10. Quóniam furor hóminis confitébitur **tibi**, *
et reliquiæ furóris diem festum *agent tibi*.
11. Vovéte et réddite Dómino Deo **vestro**; *
omnes in circúitu eius áfferant múnera *Terríbili*,
12. ei, qui aufert spíritum **príncipum**, * terríbili apud *reges terræ*.

Terra trému-it et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in judí-ci-o De-us.

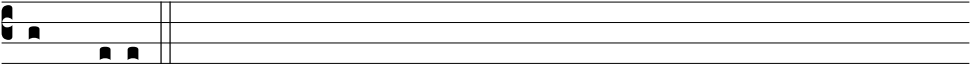
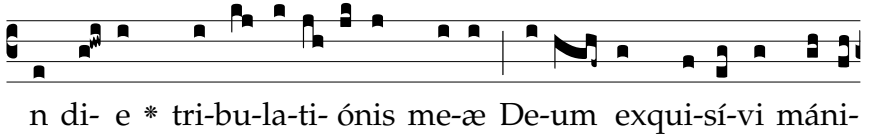
_____ Známy je Boh v Judei a v Izraeli
je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé
luky aj štít, aj meč a zbroj vojnovú. * Ty, Zázračný, žiaríš z vrchov plienenia; olúpení boli
chrabrí bojovníci. * A teraz spia svoj sen, ochabli ruky všetkých hrdinov. * Bože Jakubov,
keď si ty pohrozil, zmeraveli jazdci aj kone. * Si hrozný; kto sa môže vzopriet' proti tebe,
keď sa rozhneváš? * Z neba si vyniesol rozsudok; zem sa zatriasla a zatíchla, * keď povstal
Boh a súdil aby zachránil všetkých tichých na zemi. * Lebo teba oslávi aj hnev človeka a tí,
čo vyhnú hnevu, budú sláviť tvoj sviatočný deň. * Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sľuby
a plňte ich; všetci, čo vďokol neho stojíte, prineste dary Hroznému. * Tomu, čo kniežatám
smelosť odníma a pre zemských kráľov je postrachom. _____

9. Ant.

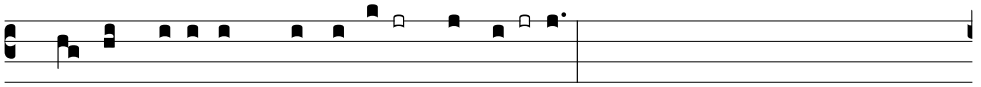
VII a

I

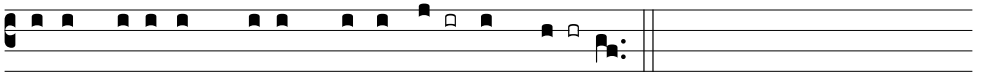

bus me-is.

Psalmus 77

1. Vo-ce me-a ad Dóminum clamá- vi: *

voce me-a ad De-um, et intén-dit mi- hi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte **contra eum**: * et non **sum** decéptus.
3. Rénuít consolári ánima meá: † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit **spíritus meus**.
4. Anticipavérunt vigílias **óculi mei**: * turbátus sum, et non **sum** locútus.
5. Cogitávi **dies antíquos**: * et annos ætérnos in **mente hábui**.
6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, * et exercitábar, et scopébam **spíritum meum**.
7. Numquid in ætérnum projíciet **Deus**: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
8. Aut in finem misericórdiam **suam** abscéndet, * a generatióne in generatiónem?

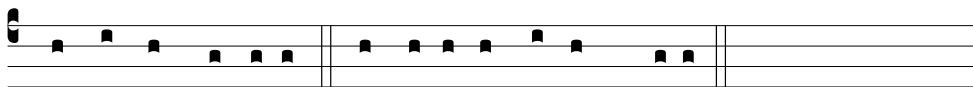
9. Aut obliuiscétur miseréri **Deus**: *
aut continébit in ira sua misericórdias suas?
10. Et **dixi**: Nunc **cœpi**: * hæc mutátio dexterae **Excelsi**.
11. Memor fui **óperum Dómini**: *
quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
12. Et meditábor in ómnibus **opéribus tuis**: *
et in adinuentiónibus tuis **exercébor**.
13. Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut **Deus noster**? *
tu es Deus qui facis **mirabília**.
14. Notam fecísti in pópulis virtútem **tuam**: *
redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios **Iacob** et **Ioseph**.
15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: *
et timuérunt et turbátæ **sunt abyssi**.
16. Multitúdo sónitus **aquárum**: * vocem dedérunt **nubes**.
17. Etenim sagíttæ **tuæ tránseunt**: * vox tonítrui **tui** in **rota**.
18. Illuxérunt coruscationés tuæ **orbi terræ**: *
commóta est, et **contrémuit terra**.
19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis **multis**: *
et vestígia tua non **cognoscéntur**.
20. Deduxísti sicut oves **pópulum tuum**, * in manu **Móysi** et **Aaron**.

In di- e tri-bu-la-ti- ónis me-æ De-um exqui-sí-vi mánibus me- is.

_____ Hlasne volám k Pánovi, k Bohu volám a on ma počuje.
* Boha hl'adám v deň svojho súzenia, vystieram svoje ruky za noci neúnavne. * Moja duša sa nechce dať potešiť, na Boha myslím a vzdychám, uvažujem a klesám na duchu. * Viečka mi držíš v bdelosti, som rozrušený a nevládzem hovoriť. * Premýšľam o dňoch minulých

a dávne roky mám na mysli. * Za noci rozjímam vo svojom srdci, premýšľam a v duchu sa pýtam: * Vari Boh zavrhuje naveky a viac sa nezmiluje? * Vari je navždy koniec jeho dobrote, prestalo jeho slovo z pokolenia na pokolenie? * Či Boh zabúda na zmilovanie, či pre hnev zdržiava svoje zľutovanie? * Vtedy som si povedal: „To je tá bolesť moja, že sa pravica Najvyššieho odvrátila odo mňa.“ * Pamätám, Pane, na tvoje skutky, pamätám na dávne zázraky. * O všetkých tvojich dielach rozmýšľam a uvažujem o tvojich činoch. * Bože, tvoja cesta je svätá. Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh? Ty si Boh, ty konáš zázraky, * národom si dal poznať svoju moc. Svojím ramenom si vyslobodil svoj ľud, synov Jakubových a Jozefových. * Bože, uzreli ťa vody, uzreli ťa vody a rozbúrili sa i zvrtili sa hlbiny. * Oblaky vychrlili prúdy vôd, v mračnách hrom zadunel * a zôkol-vôkol tvoje šípky šľahali. Ako hrmot kolies zaburácal tvoj hrom, * blýskavica ožiarila zemekruh, zem sa zachvela a zatriasla. * Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky, ale tvoje stopy nikde nebadat'. * Ako ovce si viedol svoj ľud rukou Mojžiša a Árona. —————

℣. Exsúrge, Dómine. ℞. Et júdi-ca causam me-am.

℣. Pater noster,

secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℞. Sed líbera nos a malo.

Lectio 7 (1 Cor 11:17-22)

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Hoc autem præcipio: non laudans quod non in mélius, sed in deterius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiám, áudio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et alius quidem ésurit, alius autem ébrius est. Numquid domos non habetis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laúdo vos? In hoc non laudo.

_____ *Ked' vás už napomínam, nechválím vás, že sa neschádzate na lepšie, ale na horšie. Predovšetkým počúvam, že sú medzi vami roztržky, keď sa schádzate v cirkvi. A sčasti tomu aj verím. Lebo musia byť medzi vami aj rozkoly, aby sa ukázalo, kto z vás sa osvedčí. Keď sa teda schádzate, nie je to požívanie Pánovej večere, lebo každý si hneď vezme a zje svoju večeru a potom jeden je hladný a druhý opitý. Nemáte vari domy, kde môžete jesť a piť? Alebo opovrhujete Božou cirkvou a chcete zahanbiť tých, čo nič nemajú? Čo vám mám povedať? Mám vás chváliť? Za toto vás nepochválím.* _____

Resp. 7

VII

E

- ram qua- si a- gnus ínno- cens: du-ctus

sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é- bam: consí- li- um

fe- cé- runt i- ní- mi- ci me- i advérsum me, di- céntes:

* Vení- te, mittámus lignum in panem e- jus, et e- radá-

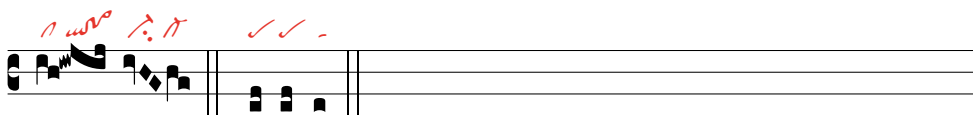
mus e- um de ter- ra vi- vénti- um.

℣. O- mnes i- ní- mi- ci me- i advérsum me cogi- tábant ma- la

mi- hi: ver- bum i- ní- quum mandavérunt advérsum me, di-

cén- tes. * Vení-te.

_____ Bol som ako krotký baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: * „Zmárnime strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“ * Moji nepriatelia si šuškejú proti mne a zmýšľajú zle o mne: neprávosti. Neprávosti proti mne rozširujú, hovoriac: _____

Lectio 8 (1 Cor 11:23-26)

Ego enim accepi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, Et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et calicem, postquam cœnávít, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibetis, in meam commemora-tiónem. Quótiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

_____ Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde. _____

Resp. 8

VII

U

- na ho- ra non po-tu- í- stis vi-gi-lá-

re me- cum, qui exhortabá-mi- ni mo-ri pro me? *

Vel Ju- dam non vi-dé- tis, quómo- do non dor- mit,

sed festí- nat tráde-re me Ju- dæ- is?

℣. Quid dormí- tis? súrgi-te, et o-rá- te, ne intré-tis in

ten- ta-ti- ó- nem. * Vel Ju- dam.

*Nemohli ste ani hodinu so mnou bdiet'? Tvrdili ste, že ste ochotní za mňa zomrieť! * Alebo nevidíte Judáša, ktorý nespí, ale ponáhl'a sa zradiť ma židom? * Prečo spíte? Vstaňte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.*

Lectio 9 (1 Cor 11:27-34)

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod, si nosmetipsos dijudicaremus, non utique iudicaremur. Dum iudicamur autem, a Domino corrumpimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducandum, invicem expectate. Si quis esurit, domi manducet: ut non in iudicium conveniatis. Cetera autem, cum venero, disponam.

_____ *Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a mnohí umierajú. Keby sme súdili sami seba, neboli by sme súdení. Ale keď sme súdení, Pán nás napráva, aby sme neboli odsúdení s týmto svetom. A tak, bratia moji, keď sa schádzate jesť, čakajte jeden na druhého. Ak je niekto hladný, nech sa naje doma, aby ste sa neschádzali na odsúdenie. Ostatné zariadim, keď prídem.* _____

Resp. 9

I
S E- ni- ó- res pó- pu- li consí- li- um fe- cé- runt,

* Ut Je- sum do- lo tené- rent, et oc- cí- de- rent: cum glá-
di- is et fústi- bus ex- i- é- runt tamquam ad latró- nem.

¶ Collegérunt pontí- fi- ces et pha- ri- saé- i concí- li- um. * Ut

Je- sum. R. Se- ni- ó- res.

— Starší ľudu sa zhromaždili, * aby Ježiša podvodne chytili a zabili; vyšli naňho s mečmi a kyjmi ako na zločinca. * Veľkňazi a farizeji sa zhromaždili.

V
C
Hris-tus factus est pro no- bis o-bé- di- ens us-

que ad mor-tem.

_____ *Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť.* _____

Oratio:

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

